

Tőzsér Árpád

Amida

A szerkezet leginkább tolltartóhoz hasonlít, a végén talányos mosolyú Amida-Buddha-fej, benne áldozó pálcikák és mantrák... illatoznak?, zúgnak? – mint Tandori koanjait, ezt a mondatot sem lehet befejezni.

Minden létforma üres, a Méhbirodalom sem a méhekre utal, hanem arra a metafizikai ürre, amely Amidában... – ez is befejezhetetlen... Csak az ülő Buddha két térdé van egymástól olyan irtózatosan távol, hogy ez a táv a jelzett az úrból

valamit megérezkít. Az Amida-tolltartót a fiam hozta... honnan is? A muszlim Maldivóból, ahol az imámok a buddhistákat csalóknak tartják (a zugárus azt mondta, hiába akarnák feljelenteni, ő nincs, ő csak illúzió, kezdete annak az úrnek, amelyet,

Amidának áldozva, a fiam is meg fog, úgymond, hamarosan tapasztalni). Az eredeti, a kamakurai roppant Amida-szobor, mondja a fiam, belülről valóban üres, zavaró, hogy e megtapasztalható semmiben szaunák működnek.

*Működnek. Végre egy kompromisszumkész ige!
Én is békülékenyen kipróbálok a tolltartót,
kinyitom, kihúzok belőle egy pálcikát, meggyújtom, áldozom
Amidának – bár a makarónira emlékeztető*

*hosszú és vékony cső rögtön szürcsöli is vissza az illatát,
nem érti az új összefüggéseket, nem tudja, hol van.
A hirtelen hatalmas asókaává változó Amida-fő szintén
rosszallóan ing: mindenki a maga fája alatt*

szülessen újra! (Amida, akárcsak Sziddhártha, az első számú Buddha, egy szárafa lombos szülőszátrában jött a világra.) Ez van. Az elfáradt fajok s vallások legszívesebben szaunáznának az asókák alatt.

Thészeusz egy moszkvai kórházban

Grendel Lajosnak

*Zuhantam, mint a negatív kamat,
s egyben zokogni vágytam.
S látomásaim múltán magamat
itt találtam, e kórházi ágyban.*

*Egyszer, csak egyszer legyek jövőtlen,
gondoltam, hagyj el, képzelet!
Vissza a hegyek agyába!, mészkőben
bámulni alvadt, elmúlt képeket.*

*Nincs száj arcomon, csak a négy elem
tektonikája, kőkora az énnék,
mit nullára bontott az értelem,
az önredukáló remények.*

*Ágyam túlján sok fekete özvegy:
Ariadnék állnak sötét végzetként.
S a riadt gyermek a szülőhöz megy:
utamra őstenger vélt ege vet fényt.*